

Op grond van de overweging, dat het aan een gecombineerd bouw- en woningtoezicht veel moeilijker zal vallen op de bewoonbaarheid van een eenmaal goedgekeurde woning na korten tijd weer aanmerkingen te maken, dan dit het geval zal zijn bij een woningtoezicht, dat een afzonderlijken tak van dienst vormt, heeft men in Engeland ook hierom de splitsing van bouw- en woningtoezicht noodig geoordeeld en volgehouden.

Amsterdam, 22 Januari 1901.

Dr. H. G. RINGELING.

M. L. Q. VAN LEDDEN HULSEBOSCH, *Leidraad bij het regelen van het algemeen diëet voor suikerzieken.*

Het is ongelooflijk dat de Heer VAN LEDDEN HULSEBOSCH niet heeft ingezien, dat dit boekje gevaarlijke kwakzalverij en aanbeveling van het „extra voedzaam brood voor suikerzieken” van zekere firma beoogt. Uit het feit, dat hij het aan ons ter aankondiging zendt, blijkt, dat wij hier slechts met een te goeder trouw begane vergissing te doen hebben. De inleiding verklaart ons die vergissing tot op zekere hoogte.

Daarin wordt gezegd, dat suikerzieken den Heer VAN LEDDEN HULSEBOSCH dikwijls algemeene voorschriften vragen voor het regelen van het diëet. Die zou een scheikundige kunnen geven, wanneer de beginselen, waarnaar dit diëet wordt geregeld, voor altijd waren vastgesteld, zoodra bijv. vast stond, dat het eenig of ten minste eerste doel moest zijn de urine suiker-vrij te houden. Zoolang evenwel de diabetes zelf en de behandeling der ziekten nog in studie zijn, moet de regeling van het diëet in handen van den patholoog blijven en moet de scheikundige, die de urine onderzoekt, zijn rapport zenden aan den geneesheer, die het vroeg, en de patiënten, die hem raad vragen, naar hun dokter verwijzen.

Voor medici zijn sommige tabellen van den leidraad zeer bruikbaar. De schrijver had zijn boekje voor het gebruik der medici moeten bestemmen.

STRAUB.

INGEZONDEN.

GEDENKTEEKEN VOOR OLLIER.

Nog maar weinige weken geleden overleed te Lyon een der grondleggers der moderne chirurgie in Frankrijk, de bekende Hoogleraar L. OLLIER.

Sedert hebben zich reeds een aantal ambtgenooten en leerlingen van den overledene, zoowel in Parijs als in Lyon, vereenigd tot een comité met het doel een gedenkteeken op te richten voor den beroemden geleerde.

Hiertoe wenscht men ook de medewerking van het buitenland.

Op het verzoek van het comité heeft de ondergeteekende zich bereid verklaard de bijdrage in ontvangst te nemen van de Nederlandsche medici, die deel willen nemen aan deze hulde.

Mogen het velen zijn!

Rotterdam, Westersingel 26.

Dr. VAN STOCKUM.

Geachte Redactie!

Het zij mij vergund den N. Malth. Bond nog met een paar regelen tegen de scherpe aanvallen van Dr. MEYER (zie het nummer van 12 Jan. j.l.) te verdedigen. Het zal mijn laatste woord zijn, want ik meen mijn tijd nuttiger te kunnen gebruiken, dan voor disputen en discussies met principieële of oeconomische tegenstanders van den Bond.

Toen wij de bewuste circulaire van Nov. j.l. tot de medici richtten, hadden wij volstrekt niet de bedoeling „partij te trekken van de lage winzucht der geneeskundigen, die onder de tegenwoordige zware concurrentie voor wat geld hun „principes wel veil zouden hebben”. Wij hebben te veel eerbied voor de doctoren in het algemeen om zulke lage motieven bij hen te kunnen veronderstellen,

Geen oogenblik hebben wij aan iets zoo laags gedacht, en de aangehaalde woorden, die wij geheel voor rekening van Dr. MEYER laten, achten wij dan hoogst beleedigend voor alle medici.

Neen wij deden een beroep op edeler beginselen.

Wij wisten, dat allen die toestemming zouden geven hun naam op bedoelde lijst te laten afdrukken, daardoor gevaar liepen hun praktijk met een deel hunner katholieke en streng kerkelijke patiënten te zien verminderen. Geen win- of baatzucht dus zou in ons oog ooit de drijfveer tot deze toestemming kunnen zijn; wel meenen wij, dat *moed* en *zelfverloochening* daarvoor vereischt worden.

De strekking der circulaire is bovendien zóó zuiver en zóó eenvoudig, dat ik alle medici verzoek het stuk zelf nog eens over te lezen; dan is verdere commentaar overbodig. Alleen in zoover is er een wijziging in het werkplan gekomen, dat bedoelde lijst *niet*, zocals oorspronkelijk het plan was, in het *Middelenboekje* is afgedrukt, daar het Hoofdbestuur vernam, dat bij sommige medici bezwaar daartegen bestond.

Dat de rijke dames in ons land zich gemakkelijk Nieuw-Malthusiaansche hulp kunnen verschaffen, schijnt Dr. MEYER niet te weten, doch voor ons is het een feit van ervaring en wij zeggen met den ouden Malthus: „There is „nothing like experience”.

Dat echter voor den N. Malth. Bond het *gratis*-spreekuur hoofdzaak is, ligt in den aard van dien Bond, als humanitaire instelling.